

non in-vé-ni: et de-dé-runt in é-scām mé-am fel, et in sí-ti mé-a po-ta-vé-runt me a-cé-to.

Secreta.

Concède, quæsumus Dómine: ut óculis effectum beátæ perennitátis acquirat tuæ majestatis manus oblátum, et Per Dóminum. grátiam nobis devotiónis obtineat, et

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 8. (sol-do) Pá-ter, * si non pót-est hic cá-lix transí-re, ní-si bí-bam í-lum: fí-lum: at vo-lún-tas tú-a.

Postcommunio.

PER hujus, Dómine, operatiónem my-|justa desidéria compleántur. Per Dó-|stérii: et vitia nostra purgéntur, et mínum.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

Philipp. 2.

Patres: Hoc enim sentíte in vobis | ipsum exinanívit, formam servi accí-|quod et in Christo Jesu: qui cum in | piens, in similitudinem hóminum factus, * | forma Dei esset, non rapinam arbitrátus | et hábitu inventus ut homo.

Hymnus. Vexilla Régis. 459.

Ÿ. Eripe me Dómine ab hómine málo. EŸ. A víro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. 8. G* (sol-do) Scriptum est e-nim: * Percú-ti-am pa-stó-rem, et dispergén-tur ó-ves gré-gis: postquam au-tem re-surré-xe-ro, præcé-dam vos in Ga-li-læ-am: í-bi me ví-dé-bi-tis, dí-cit Dó-mi-nus. E u o u a e

Cant. Magnificat. 8. G*. 204.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui hu-|concède propítius; ut et paténtiæ ipsius máno géneri, ad imitándum humi-|habére documéta, * et resurrecciónis itátis exemplum, Salvatórem nostrum consórtia mereámur. Per eumdem Dó-cárnem súmere, et crucem subire fecisti: † mínum nostrum.

Feria Secunda Majoris Hebdomadae.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 4. (mi-la) Jú-di-ca * Dómi-ne no-cén-tes me, ex-pú-gna impugnán-tes me: appre-hénde árma et scú-tum, et exsúr-ge in adju-tó-ri-um mé-um, Dó-mi-ne, vír-tus sa-lú-tis

mé-
ae. Ps. Ef-fún-de frá-me-am, et conclú-de
adversus é-os qui per-sequúntur me : * dic á-nimae mé-
ae: Sá-lus tú-a é-go sum. Jús-di-ca.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut | mitâte deficiamus ; intercedente unigeniti
qui in tot adversis ex nostra infir- | Filii tui passione respirémus. Qui tecum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa, 247.*

Lectio Isaiæ Prophetæ, 50. b.

IN diæbus illis : Dixit Dóminus | qui justificat me, quis contradicet mihi?
Deus aperuit mihi aurem, ego autem | Sternus simul, quis est adversarius
non contradico : retrorsum non abii. | meus? Accédât ad me. Ecce Dóminus
Corpus meum dedi percussióntibus, et | Deus auxiliátor meus : quis est qui con-
genas meas velléntibus : faciém meam | démet me? Ecce omnes quasi vesti-
non avérti ab increpántibus, et conspuen- | méntum conteréntur, tinea comedet eos.
tibus in me. Dómine Deus auxiliátor | Quis ex vobis timens Dóminum, audíens
meus, ideo non sum confúsus : ideo pósui | vocem servi sui? Qui ambulávit in téné-
faciém meam ut petram duríssimam, et | bris, et non est lumen ei, speret in nómine
scio quóniam non confundar. Juxta est | Dómini, et imitátur super Deum suum.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (mi-do)
Exsúr-ge * Dó-mi-ne,
et intén-de judí-ci-um mé-
um, Dé-us mé-us,
et Dó-mi-nus mé-us, in

cáu-sam mé-am.
V. Ef-fúnde frá-me-am, et con-
clú-de
ad-vér-sus é-
os
qui me
* per-sequún-tur.

Tractus Dómine non secúndum. 422.

† Sequentia sancti Evangelii secúndum Joannem. Joann. 12.

ANe sex dies Paschæ venit Jesus
Bethániam, ubi Lázarus fuerat mór-
tuus, quem suscitávit Jesus. Fecerunt
autem et coenam ibi : et Martha mimi-
strábat, Lázarus vero unus erat ex
discumbéntibus cum eo. Maria ergo
accepit libram unguénti nardi pistici
pretiósí, et unxit pedes Jesu, et extérsit
pedes ejus capillis suis : et domus impleta
est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus
ex discipulis ejus, Judas Iscariótes, qui
erat eum traditúrus : Quare hoc unguen-
tum non véniit trecéntis denariis, et
datum est egénis? Dixit autem hoc, non
quia de egénis pertinébat ad eum, sed
quia fur erat, et loculos habens, ea quæ
mittébántur, portábat. Dixit ergo Jesus :
Sinite illam ut in diem sepulchræ meæ
servet illud. Páuperes enim semper
habétis vobiscum : me autem non semper
habétis. Cognóvit ergo turba multa ex
Judæis quia illic est : et venérunt, non
propter Jesum tantum, sed ut Lázarus
viderent, quem suscitávit a mórtuis.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 3. (st-104)
E-ri-pe-me * de-in-mi-

cis mé- is, Dó- mi- ne: ad
te con-fú- gi, dó-ce me fá-
ce- re vo- luntá-tem tú- am: qui- a Dé-
us mé- us es tu.

Secreta.

RAec sacrificia nos, omnipotens | suum faciunt puriores venire principium.
Deus, poténti virtute mundátos, ad | Per Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 250.

Praefatio de Cruce, 7.

(M.M. ♩ = 160.)
Comm. 7. (sol-rt)
E- ru- bé- scant * et re- ve- re- ántur si-
mul, qui gra- tu- lán- tur má- lis mé- is: in- du-
án- tur pu- dó- re et re- ve- rén- ti- a, qui ma-
ligna loquúntur advérsum me.

Postcommunio.

PRaebeant nobis Dómine divinum tua | et actu delectémur, et fructu. Per Dó-
sancta fervórem: quo eórum páriter | minum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 251.

Oratio super populum.

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

ADjuva nos Deus salutaris noster: et gaudentes. Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum Filium tuum: Qui tecum
instauráre dignátus es, tribue venire | vivit et regnat.

Feria Tertia Majoris Hebdomadae.

Introitus. Nos autem gloriári. 540.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, da nobis | perágere: ut indulgéntiam percipere
ita Dominicae passiónis sacraménta | mereámur. Per eúndem Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 247.

Lectio Jeremiae Prophetae. *Jerem. II. d.*

IN diébus illis: Dixit Jeremias: Dó- | eradámus eum de terra vivéntium, et
mine demonstrásti mihi, et cognóvi: nomen ejus non memorétur ámplius. Tu
tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et autem Dómine Sábaoth, qui júdicas
ego quasi agnus mansuétus, qui portátur | juste, et probas renes et corda, videam
ad victimam: et non cognóvi quia cogi- | ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi
taverunt super me consília, dicéntes: | causam meam, Dómine Deus meus.
Mittámus lignum in panem ejus, et |

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (mi-do)
E- go au- tem, * dum mí- hi mo- lé-
sti és- sent, indu- é-
bam me cí- lí- cí- o, et hu- mi- lí- á-
bam in je- jú- ní- o á-
nimam mé- am: et o- rá- ti-

o mé-a in sí-nu
mé-o con-ver-té-tur.
V. Jú-di-ca Dó-mine no-cén-tes me,
expú-gna im-pu-gnán-tes
me: appre-hén-de ár-ma et scú-
tum, et exsúr-
ge in ad-ju-tó-ri-um
* mí-hi.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Marcum.

Marc. 14 et 15.

In illo tempore: Erat Pascha et azyma post biduum: et quaerébant summi sacerdotes, et scribae quomodo Jesum dolo tenerent, et occiderent. Dicebant autem: S Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. C Et cum esset Jesus Bethániae in domo Simónis leprosi, et recumberet: venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi, et fracto alabastro, effudit super caput ejus. Erant autem quidam indigni ferentes intra semetipsos, et dicentes: S Ut quid perditio ista unguenti facta est? Póterat enim unguentum istud venundari plus quam trecentis denariis, et dari pauperibus. C Et fremebant in eam. Jesus autem dixit: Sinite eam: quid illi molésti estis? Bonum est quod operata est in me. Semper enim pauperes habebitis vobiscum: et cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habebitis. Quod habuit haec, fecit: praevenit ungere corpus meum in sepulchrum. Amen dico vobis: ubicumque praedicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, et quod fecit haec, narrabitur in memoriae ejus. C Et Judas Iscariotes unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui audientes graviter sunt: et promiserunt ei pecuniam se daturus. Et quaerebat quomodo illum opportune traderet. Et primo die azymorum quando pascha immolabant, dicunt ei discipuli: S Quo vis eamus, et paravimus tibi, ut manducet pascha? C Et mittit duos ex discipulis suis, et dicit eis: Ite in civitatem: et occurret vobis homo lagenam aquae bájuianae, sequimini eum: et quocumque intraverit, dicite domino domus, quia magister dicit: Ubi est refectio mea, ubi pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit coenaculum grande, stratum: et illic parate nobis. C Et abiit discipuli ejus, et venerunt in civitatem: et invenerunt sicut dixerat illis, et paraverunt pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, et manducantibus, ait Jesus: Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. C At illi cooperunt contristari, et dicere ei singulatum: S Numquid ego? C Qui ait illis: Unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo: vae autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. C Et manducantibus illis, accepit Jesus panem: et benedicens fregit, et dedit eis, et ait: Sinite, hoc est corpus meum. C Et accepto cálice, gratias agens dedit eis: et biberunt ex illo omnes. Et ait illis: Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam unguentum in regno Dei. C Et hymno dicto exierunt in montem Olivarum. Et ait eis Jesus: Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem, et dispergentur oves.

Sed postquam resurrexero, praecedam vos in Galilaeam. C Petrus autem ait illi: S Et si omnes scandalizati fuerint in te: sed non ego. C Et ait illi Jesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. C At ille amplius loquebatur: S Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. C Similiter autem et omnes dicebant. Et veniunt in praedium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: Sedete hic donec orem. C Et assinit Petrum, et Jacobum, et Joannem secum: et coepit pavere, et taedere. Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate. C Et cum processisset paululum, prociidit super terram: et orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora: et dixit: Abba, Pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu. C Et venit, et invenit eos dormientes. Et ait Petro: Simon, dormis? non potuisti una hora vigilaré? Vigilate, et orate, ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro vero infirma. C Et iterum abiens oravit, eumdem sermonem dicens. Et reversus, denuo invenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum gravati), et ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, et ait illis: Dormite jam, et requiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce qui me tradet, prope est. C Et, adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis, et lignis, a summis sacerdotibus, et scribis, et senioribus. Dedit autem traditor ejus signum eis, dicens: S Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, et dicitote caute. C Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: S Ave Rabbi. C Et osculatus est eum. Et ait illi manus iniecerunt in eum, et tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus edicens gladium, percussit servum summi sacerdotis: et amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis: Tamquam ad latronem existis cum gladiis, et lignis comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo docens, et non me tenuerunt. Sed ut impleantur Scripturae. C Tunc discipuli ejus relinquentes eum,

eis, quis quid tolleret. Erat autem hora tertia : et crucifixerunt eum. Et erat titulus causae ejus inscriptus : Rex Judaeorum. Et cum eo crucifigunt duos daeborum. Et cum eo crucifigunt duos latrones : unum a dextris, et alium a sinistris ejus. Et impléta est Scriptura, quae dicit : Et cum iniquis reputatus est. Et praeterentes blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes : S Vah, qui destruis templum Dei, et in tribus diebus reaedificas : salvum fac temetipsum descendens de cruce. C Si milititer et summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum scribis dicebant : S Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere. Christus rex Israel descendat nunc de cruce, ut videamus, et credamur. C Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabantur ei. Et facta hora sexta, tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens : Eloi, Eloi, lamma sabachani ? C quod est interpretatum : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ? C Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant : S Ecce Elia vocat. C Currens autem unus, et implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens : S Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. C Jesus autem emissa voce magna exspi-

rauit. (Hic genuflectitur, et paucaur atquantulum). Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exspirasset, ait : S Vere hic homo Filius Dei erat. C Erant autem et mulieres de longe aspicientes : inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi minoris, et Joseph mater, et Salome : et cum esset in Galilaea, sequebantur eum, et ministrabant ei, et aliae multae quae simul cum eo ascenderant Jerosolymam.

Et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii. C T cum jam sero esset factum (quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petit corpus Jesu. Pilatus autem mirabatur si jam obisset. Et accessito centurione, interrogavit eum si jam mortuus esset. Et cum cognovisset a centurione, donavit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem, et posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, et advolvit lapidem ad ostium monumenti.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

1. *(rit-to)*

Custodi me, Dó-
ne, de má- nu pecca- tó- ris : et ab ho-
mi- ni- bus in- í- quis é- ri- pe
me, Dó- ne.

cantavit. Et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Jesus : Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et coepit flere. Et confestim, mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus, et scribis, et universo concilio, vincientes Jesum, duxerunt, et tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus : S Tu es rex Judaeorum ? C At ille respondens, ait illi : Tu dicis. C Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens : S Non respondes quidquam ? vide in quantis te accusant. C Jesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem festum solébat dimittere illis unum ex victis, quemcumque petissent. Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat victus, qui in seditione fecerat homicidium. Et cum ascendisset turba, coepit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, et dixit : S Vultis dimittam vobis regem Judaeorum ? C Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabham dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens, ait illis : S Quid ergo vultis faciam regi Judaeorum ? C At illi iterum clamaverunt : S Crucifige eum. C Pilatus vero dicebat illis : S Quid enim mali fecit ? C At illi magis clamabant : S Crucifige eum. C Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabham, et tradidit Jesum flagellis caesum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium praetorii, et convocant totam cohortem, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. Et cooperunt salutare eum : Ave rex Judaeorum. Et percutiebant caput ejus arundine : et conspuébant eum, et ponentes genua, adorábant eum. Et postquam illusurunt ei, exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis suis : et educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt praetereuntem quempiam, Simonem Cyrenaum venientem de villa, patrem Alexandri, et Rufi, ut tolleret crucem ejus. Et perducunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretatum Calvariae locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum : et non accéperit. Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes sortem super

omnes fugerunt. Adolescens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo : et tenuerunt eum. At ille, rejecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem : et convenerunt omnes sacerdotes, et scribae, et seniores. Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis, et sedebat se ministris ad ignem, et calefaciebat se. Summi vero sacerdotes, et omne concilium quaerebant adversus Jesum testimonium, ut eum morti traderent, nec inveniébant. Multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum : et convenientia testimonia non erant. Et quidam adversus eum, dicentes : S Quoniam nos audimus eum dicentem : Ego dissolvam templum hoc manufactum, et per triduum aliud non conveniens testimonium illorum. Et exsurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Jesum, dicens : S Non respondes quidquam ad ea, quae tibi obijciuntur ab his ? C Ille autem tacébat, et nihil respondit. Rursus summus sacerdos interrogabat eum, et dixit ei : S Tu es Christus Filius Dei benedicti ? C Jesus autem dixit illi : Ego sum : et videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus caeli. C Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait : S Quid adhuc desideramus testes ? Audistis blasphemiam : quid vobis videtur ? C Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. Et cooperunt quidam conspuere eum, et velare faciem ejus, et colaphis eum caedere, et dicere ei : S Prophetiza. C Et ministri alapis eum caedebant. Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis : et cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait : S Et tu cum Jesu Nazareno eras. C At ille negavit, dicens : S Neque scio, neque novi quid dicas. C Et exiit foras ante atrium, et gallus cantavit. Rursus autem cum vidisset illum ancilla, coepit dicere circumstantibus : Quia hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro : S Vere ex illis es : nam et Galilaeus es. C Ille autem coepit anathematizare, et jurare : Quia nescio hominem istum, quem dicitis. Et statim gallus iterum

Secreta.

Sacrificia nos, quæsumus Dómine, medicinálibus sunt instituta jejúniis, propénsius ista restarent : quæ Per Dóminum nostrum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 250.
Præfatio de Cruce, 7.

(M.M. $\dot{\text{♩}}$ = 160.)

Comm.
3.
(fa-do)

Advérsum me * ex-er-ce-bán-tur, qui se-
dé-bant in pó-r-ta : et in me psal-lé-bant, qui bi-bé-
bant ví-num : é-go ve-ro o-ra-ti-ó-nem mé-
am ad te, Dómi-ne : témpus
be-neplá-ci-ti, Dé-us, in mul-ti-tú-di-
ne mi-se-ri-cór-di-æ, tú-ae.

Postcommunio.

Sanctificatióibus tuis, omnipotens remédia nobis sempitérna provéniant. Deus : et vitia nostra curen-tur, et Per Dóminum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa*, 251.

Oratio super populum.

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

TUA nos misericórdia, Deus, et ab-
omni subreptione vetustatis expúr-
Christum Filium tuum : Qui tecum vivit.
get : et capáces sanctæ novitátis effi-

Feria Quarta Majoris Hebdomadae.

(M.M. $\dot{\text{♩}}$ = 152.)

Intr.
3.
(mi-do)

In nó-mi-ne Dó-mi-ni * ó-mne gé-nu fle-
ctá-tur, cae-lé-sti-um, ter-ré-stri-
um et in-fer-nó-rum : qui-a Dó-mi-nus fáctus ob-
é-di-ens usque ad mór-tem, mór-tem au-tem
crú-cis : íd-e-o Dó-mi-nus Jé-sus Chrí-
stus in gló-ri-a est Dé-i Pá-tris.

Ps. Dómi-ne exáudi o-ra-ti-ó-nem mé-am : * et

ciá-mor mé-us ad te vé-ni-at. In nó-mi-ne.

Pest Kyrie eléison dicitur : Orémus. Flectámus génuá. R. Leváte.

Oratio.

Praesta, quæsumus omnipotens De-
us : ut qui nostris excéssibus inces-
passiónem liberémur. Qui tecum vivit.

Lectio Isaiaie Prophetæ. Is. 62. d et 63.

Hæc dicit Dóminus Deus : Dicitur de Bosra? Iste formósus in stola sua,
filiaie Sion : Ecce Salvátor tuus ve-
grádiens in multitudine fortitudinis suæ.
Ego, qui loquor justítiam, et propugná-
iste, qui venit de Edom, tinctis vés-tibus | tor sum ad salvándum. Quare ergo ru-

am: in-f-f-xus sum in li-
mo pro-fún-di, et non
est * substán-ti-a.

Dictitur: ̄. Dóminus vobiscum, sine Flectámus génua.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici grátiam consequámur. Per eundem a nobis expélleres potestatem: concede Dóminum.

2. pro Ecclesia vel pro Papa, 247.

Lectio Isaiae Prophetæ. Is. 53.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis credídít auditui nostro? et brá-chium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgáltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et scientem infrimitatem: et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percúsum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus Oblátus est quia ipse voluit, et non aperuít os suum: sicut ovis ad occisió-

(M.M. ♩ = 160.)

Dómi-ne, * ex-

brum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furóre meo, et conculcavi eos in ira mea: et aspersionis est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis mee venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor:

Ne a-vér-tas * fá-ci-em tú-

(M.M. ♩ = 152.)

am a pú-e-ro tú-o, quó-ni-am trí-bu-lor:

ve-ló-ci-ter ex-áu-di me.

bu-lor:

̄. Sálvum me fac Dé-

̄. Sálvum me

us quó-ni-am intravé-runt á-

fac Dé-

quæ us-que ad á-ni-mam mé-

ni-am intravé-runt á-

mam mé-

áu-di o-ra-ti-ó-nem mé-am,
 et clá-mor mé-us ad
 te vé-ni-at. *V.* Né a-
 vér-tas fá-ci-em tú-
 am a me :
 trí-bu-lor, in-clí-na ad me
 áurem tú-am.
V. In qua-cúmque dí-e
 ve-ló-ci-ter ex-
 áu-di me.

V. Qui-a de-fe-cé-runt sic-ut
 fú-mus dí-es mé-
 i : et ós-a mé-a sic-ut
 in fri-xó-ri-o con-fri-xa sunt.
V. Percússus sum
 sic-ut foé-num, et á-ru-ít cor
 mé-um : qui-a oblí-tus sum
 man-du-cá-re pá-nem mé-um.
V. Tu exsúrgens, Dómi-ne,
 mi-se-ré-be-ris Sí-on :

qui a vé nit tém-
pus
mi-
se-
rén- di * é-

jus.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Lucam.

Lmc. 22. et 23.

IN illo tempore : Appropinquabat dies festus azymorum, qui dicitur Pascha : et quaerebant principes sacerdotum, et scribae, quomodo Jesum interficerent : timebant vero plebem. Intravit autem satanas in Judam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim. Et abiit, et locutus est cum principibus sacerdotum, et magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gavisi sunt, et pacti sunt pecuniam illi dare. Et spontidit. Et quaerebat opportunitatem ut traderet illum sine turbis. Venit autem dies azymorum, in qua necesse erat occidi pascha. Et misit Petrum, et Joannem, dicens : Euntes parate nobis pascha, ut manducemus. C At illi dixerunt : S Ubi vis paremus? C Et dixit ad eos : Ecce introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquae portans : sequimini eum in domum, in quam intrat, et dicetis patrifamilias domus : Dicit tibi Magister : Ubi est diversorium, ubi pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendet vobis coenaculum magnum stratum, et ibi parate. C Euntes autem invenerunt sicut dixit illis, et paraverunt pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, et duodecim Apostoli cum eo. Et ait illis : Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. C Et accepto calice gratias egit, et dixit : Accipite, et dividite inter vos. Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum

ille dixit : Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. C Et dixit eis : Quando misisti vos sine sacco, et pera, et calceamentis, numquid aliquid defuit vobis? C At illi dixerunt : S Nihil. C Dixit ergo eis : Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter et peram : et qui non habet, vendat tunicam suam, et emat gladium. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impleri in me : Et cum iniquis deputatus habet. Etenim ea, quae sunt de me, finem habent. C At illi dixerunt : S Domine, ecce duo gladii hic. C At ille dixit eis : Satis est. C Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Secti sunt autem illum et discipuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis : Orate, ne intratis in tentationem. C Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis : et positis genibus orabat, dicens : Pater si vis, transfer calicem istum a me : verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat. C Apparuit autem illi Angelus de caelo, confortans eum. Et factus est sudor proflixus orabat. Et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrerent in terram. Et cum surrexisset ab oratione, et venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes prae tristitia. Et ait illis : Quid dormitis, non respondetis mihi, et venisset ad discipulos suos, orate, ne intratis in tentationem. C Adhuc eo loquente ecce turba : et qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecesserat eum, et appropinquavit Jesu ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi : Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei : S Domine, si percutimus in gladio? C Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, et amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait : Simite usque huc. C Et cum teligisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, et magistratus templi, et seniores : Quasi latronem existis cum gladiis, et fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me : sed haec est hora vestra, et potestatem tenebrarum. C Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum : Petrus vero sequebatur a

longe. Accenso autem igne in medio atrii, et circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit : S Et hic cum illo erat. C At ille negavit eum, dicens : S Mulier, non novi illum. C Et post pusillum alius videns eum, dixit : S Et tu de illis es. C Petrus vero ait : S O homo, non sum. C Et intervalló facto quasi horae unius, alius quidam affirmabat, dicens : S Vere et hic cum illo erat : nam et Gaillaeus est. C Et ait Petrus : S Homo, nescio quid dicis. C Et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat : Quia priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus flevit amare. Et viri, qui tenebant illum, illudebant ei, caedebant. Et velaverunt eum, et percutiebant faciem ejus : et interrogabant eum dicentes : S Prophetiza, quis est, qui te percussit? C Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, conveniunt seniores plebis, et principes sacerdotum, et scribae, et duxerunt illum in concilium suum, dicentes : S Si tu es Christus, dic nobis. C Et ait illis : Si vobis dixeró, non creditis mihi : si autem et interrogavero, non respondetis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. C Dixerunt autem omnes : S Tu ergo es Filius Dei? C Qui ait : Vos dicitis, quia ego sum. C At illi dixerunt : S Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore ejus. Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. Coeperunt autem illum accusare, dicentes : S Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, et prohibentem tributa dare Caesari, et dicentem se Christum regem esse. C Pilatus autem interrogavit eum, ille respondens ait : Tu dicis. C Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, et turbas : S Nihil invenio causae in hoc homine. C At illi invalescebant, dicentes : S Commovet populum, docens per universam Judaeam, incipiens a Galilaea usque huc. C Pilatus autem audiens Gallilaeam, interrogavit si homo Gallilaeus esset. Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit ad Herod-

rum, ab Arimathaea civitate Judaëae, Jesu : et depositum involvit sindone, et qui exspectabat et ipse regnum Dei. Hic posuit eum in monumento exciso, in quo accessit ad Pilatum, et petiit corpus nondum quisquam positus fuerat.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
(mi-do)

Dó-mi-ne, * ex-áu-
ra-ti-ó-nem mé-am, et clá-
mor mé-us ad te per-vé-
ni-at: ne a-vér-
tas fá-
ci-em tú-
am a me.

Secreta.

Uscipe, quæsumus Dómine, munus mystério gérimus, piis affectibus conse-
oblátum, et dignanter operáre : ut quámur. Per eúdem Dóminum nostrum
quod passionis Filii tui Dómini nostri Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

2. pro Ecclesia vel pro Papa, 250.

Praefatio de Cruce, 7.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
(7-8-fa)

Pó-tum mé-
um * cum flé-
tu
tem-pe-rá-
bam : qui a é-
le-vans al-li-si-

dem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu, gavisus est valde. Erat enim cipiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdotum, et scribae constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exercitu suo : et illis indútum veste alba, et remisit ad Pilátum. Et facti sunt amici Heródes et Pilátus in ipsa die : nam ántea inimici erant ad invicem. Pilátus autem convocatis príncípibus sacerdotum, et magistrátribus, et plebe dixit ad illos : S Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem pópulum, et ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam invéni in homine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes : nam remisit vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimittam. C Nécessé autem habébat dimittere eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul universa turba, dicens : S Tolle hunc, et dimitte nobis Barábbam. C Qui erat propter seditionem quamdam factam in civitate et homicidium, missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamábant, dicentes : S Crucifige, crucifige eum. C Ille autem tertio dixit ad illos : S Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invéni in eo : corripiam ergo illum, et dimittam. C At illi instábant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur : et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fieri petitionem eórum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, et seditionem missus fuerat in cárcerem, quem petébant, Jesum vero trádidit voluntári eórum. Et cum dúcerent eum, apprehenderunt Simónem quemdam Cyrenénses venientem de villa : et imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Sequébatur autem illum multa turba pópuli, et mulierum, quae plangebant, et lamentábantur eum. Conversus autem ad illas Jesus, dixit : Fílliae Jérúsalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros. Quóniam ecce venient dies, in quibus dicent : Beatae stériles, et ventres, qui non genuerunt, et úbera, quae non lactaverunt. Tunc

Et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii.

Ecce vir nómine Joseph, qui erat decurio, vir bonus, et justus : hic non consenserat consilio; et áctibus eó-

sti me : et é- go sic-ut fé-num á-
 ru- i : tu au-tem, Dó- mi- ne, in ae-
 tér- num pér-ma- nes : tu ex-súr-gens
 mi-se-ré- be- ris Sí- on, qui- a vé-nit témpus
 mi-se-rén-di é- jus

Postcommunio.

L Argire sensibus nostris, omnipotens | stántur, vitam te nobis dedisse perpétuam
 Deus : ut per temporalem Filii tui | confidámus. Per eúndem Dóminum nó-
 mortem, quam mystéria veneránda te- | strum Jesum Christum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa, 251.*

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

R Espice, quaesumus Dómine, super | távit má nibus tradi nocéntium, et crucis
 hanc familiam tuam, pro qua Dó- | subire tormentum. Qui tecum vivit.
 minus noster Jesus Christus non dubi-

*Tribus sequentibus diebus, dicto secreto Pater noster. Ave Maria. et ad Matu-
 tinum et in principio Primae, Credo. omnibus aliis praetermissis, absolute
 incipitur Officium ad Matutinum, Laudes, et Vesperas ab Antiphona primi
 Psalmi : et Antiphonae duplicentur sicut in Festo Duplici.*

*In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri. per omnes Horas nec in Respon-
 soris, et in fine cyuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes extinguatur tunc
 ex quíndecim candelis positís in candelabro triangulari ante Altare.*

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave Maria et Credo, et omnibus aliis praetermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi : et in fine cyuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes extinguatur una ex quíndecim candelis triangulari positís ante Altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum, et in Responsoris, omittitur Glória Patri. In officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Canticoorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonae convenienti. In officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cyusque Psalmi, Cantici et cyusque divisionis : item etiam in fine Psalmi Miserere qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio Respice dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.

IN I. NOCTURNO.

1. Ant.
 8. c
 (sol-do)

Zé-lus dómus tú- ae * comédit me, et op-
 próbri- a exprobránti- um tí- bi ce- ci- dé- runt super me.

Psalmus 68.

1. Sálvum me fac, Dé- us : * quóni- am intravé- runt áquae
 usque ad á- niman mé- am. Flexa : tempé- stas áquae, †

2. Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

3. Véni in altitudinem máris : * et tempé- stas demérsit me.

4. Laborávi clamans, ráucae fáctae sunt fáuces méae : * defecérunt óculi méi, dum spero in Dó- num méum.

5. Multiplicáti sunt super capillos cápitis méi, * qui odérunt me grátis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici méi in júste : * quae non rápui, tunc exsolvébam.

7. Dóus, tu scis insipientiam méam : * et delicta méa a te non sunt ab- cón- dita.

8. Non erubescant in me qui exspécant te, Dómine, * Dómine vivítum.

9. Non confundántur súper me * qui quærunt te, Dóus Israel.

10. Quóniam propter te sustinui oppró- brium : * operuit confusio faciém méam.